

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 20.12.2023

Αριθμός απόφασης: 2292

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α4**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α) του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022 Α' 206), εφεξής ΚΦΔ,
β) του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 968/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ) Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (Β' 1440),

δ) Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθ. Δ.Ε.Δ.1126366ΕΞ2016/30.08.2016 (Β' 2759) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **15.9.2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «..... ΑΕ», ΑΦΜ, με έδρα στην Κηφισιά Αττικής, κατά της σιωπηρής απόρριψης της με αριθμ. πρωτ. /15.5.2023 αίτησης, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από **15.9.2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «..... ΑΕ», ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πάροδο άπρακτου τριμήνου τεκμαίρεται ότι απορρίφθηκε η με αριθμ. πρωτ./15.5.2023 αίτηση της προσφεύγουσας περί μείωσης της φορολογητέας βάσης ΦΠΑ (μείωση εκροών) κατά το ποσό των 5.195.551,98 € (και ανάκτησης του αναλογούντος ΦΠΑ 900.870,98 €), κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 19 παρ. 5^α του ν. 2859/2000, όπως αυτή ερμηνεύτηκε δυνάμει της αρ./2019 Απόφασης του ΣτΕ. Το εν λόγω ποσό αφορά την αξία της ανεπίδεκτης είσπραξης απαίτησης της προσφεύγουσας από ανεξόφλητα τιμολόγια που εξέδωσε προς την εταιρεία «..... ΕΤΑΙΡΕΙΑ» με ΑΦΜ, στις χρήσεις 2008, 2009, 2010 και 2011, συνολικού ποσού 6.096.422,56 € (καθαρή αξία 5.195.551,98 € πλέον ΦΠΑ 900.870,98 €).

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητά να ακυρωθεί η σιωπηρή απόρριψη της υπό κρίση αίτησης, να γίνει δεκτή η αίτηση περί μείωσης της φορολογητέας βάσης ΦΠΑ (μείωση εκροών) κατά το ποσό των 5.195.551,98 € (και ανάκτησης του αναλογούντος ΦΠΑ 900.870,98 €), κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 19 παρ. 5α του ν. 2859/2000, όπως αυτή ερμηνεύτηκε δυνάμει της αρ./2019 Απόφασης του ΣτΕ, βάσει των προβλεπόμενων ρυθμίσεων του άρθρου 90 παρ. 1 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ. Η υπό κρίση απαίτηση είναι ανεπίδεκτη είσπραξης καθώς το Πολυμελές Πρωτοδικείο έκρινε με την αρ./2022 απορριπτική Απόφασή του (επί αιτήσεως της προσφεύγουσας για κήρυξη της ΑΕ σε πτώχευση) ότι η ΑΕ βρίσκεται σε μόνιμη και γενική αδυναμία να αντιμετωπίσει τις χρηματικές οφειλές τη προς τρίτους και η έλλειψη περιουσίας θα καθιστούσε αδύνατη ακόμη και την πτωχευτική διαδικασία (λόγω μη ύπαρξης δυνατότητας κάλυψης των εξόδων της διαδικασίας). Η προσφεύγουσα έχει αποδώσει δια των κατά νόμο υποβληθεισών περιοδικών δηλώσεων τον αναλογούντα ΦΠΑ στο Ελληνικό Δημόσιο. Η ως άνω δικαστική απόφαση συνιστά επαρκή απόδειξη ότι η μη καταβολή των υπό κρίση απαιτήσεων είναι αρκούντως βέβαιη και μακροπρόθεσμη, παρέχοντας έτσι στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να ανακτήσει το συνολικό ποσό του πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ που κατέβαλε στη Φορολογική Αρχή για τις εν λόγω μη εξοφληθείσες απαιτήσεις.

Επειδή, με το άρθρο 70 παρ. 25 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι: «Εφόσον με την υποβολή τροποποιητικής φορολογικής δήλωσης ή με αυτοτελές αίτημα ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, που αφορά φορολογικό έτος, διαχειριστική περίοδο ή φορολογική υπόθεση, μέχρι την 1η.1.2014, προβάλλεται αξίωση επιστροφής φόρου, για τα σχετικά με την παραγραφή, εφαρμόζονται τα μέχρι τότε ισχύοντα.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 34 § 1 του ν. 2859/2000 (ΦΠΑ) ορίζεται ότι:

«1. Με την επιφύλαξη των σχετικών με την Παραγραφή διατάξεων ο φόρος επιστρέφεται εφόσον:

α) καταβλήθηκε στο Δημόσιο εξαρχής αχρεώστητα ή
β) το αχρεώστητο προκύπτει από επιγενόμενο λόγο στις κάτωθι περιπτώσεις:
i) προκύπτει ως πιστωτικό υπόλοιπο το οποίο δεν μεταφέρεται σε επόμενη περίοδο για έκπτωση ή σε περίπτωση μεταφοράς του η έκπτωση δεν κατέστη δυνατή ή,
(Η υποπερίπτωση i αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 1 παρ.6 του ν.4281/2014)

ii) αφορά πράξεις, που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 30, καθώς και πράξεις για τις οποίες με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών προβλέπεται αναστολή καταβολής του φόρου ή οφείλεται σε διαφορά συντελεστών εκροών- εισροών ή

iii) αφορά αγαθά επένδυσης, που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 33. [...]

Το πρώτο εδάφιο της παρ.1 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.5 άρθρ.62 του ν.3842/2010.

Πριν από την ανωτέρω τροποποίηση (με την παρ.5 άρθρ.62 του ν.3842/2010), η παρ. 1 του άρθρου 30 του ν. 2859/2000 είχε ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των σχετικών με την Παραγραφική διατάξεων ο φόρος επιστρέφεται, εφόσον:

- α) καταβλήθηκε στο Δημόσιο αχρεώσητα ή
- β) είναι αδύνατα να μεταφερθεί για έκπτωση σε επόμενη διαχειριστική περίοδο ή σε περίπτωση μεταφοράς του για έκπτωση, η έκπτωση αυτή δεν κατέστη δυνατή ή
- γ) αφορά πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις των περιπτώσεων α' , β' , γ' , δ' και στ/ της παραγράφου 2 του άρθρου 30, καθώς και πράξεις για τις οποίες με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών προβλέπεται αναστολή καταβολής του φόρου ή οφείλεται σε διαφορά συντελεστών εκροών -εισροών ή,
- δ) αφορά αγαθά επένδυσης, που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 33. [...]

Επειδή, στο άρθρο 57 παρ.5 του ν.2859/2000 όπως ίσχυε μέχρι την 23-04-2010 ορίζεται ότι: «5. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 84 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος εφαρμόζονται αναλόγως και για το Φ.Π.Α.»

Επειδή, με το άρθρο 57 του ν.2859/2000 όπως ίσχυε μετά την 23-04-2010 ορίζεται ότι: «1. Η κοινοποίηση των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της εκκαθαριστικής δήλωσης... Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου. 2. Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας εφόσον: α) δεν υποβλήθηκε εκκαθαριστική δήλωση ή έκτακτη στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής, β) η μη άσκηση του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση του υπόχρεου στο φόρο με σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου, γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49. 3. Σε περίπτωση υποβολής εκπροθέσμως της εκκαθαριστικής δήλωσης ή της κατά τα παραπάνω έκτακτης δήλωσης, το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση των πράξεων των άρθρων 49 και 50 παρατείνεται ή αναβιώνει αναλόγως, ώστε ο υπολειπόμενος χρόνος για την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου προς επιβολή φόρου να μην είναι μικρότερος των τριών (3) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η δήλωση... 5. Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή του φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από την ημερομηνία εμπρόθεσμης υποβολής της εκκαθαριστικής δήλωσης που αφορά τη διαχειριστική περίοδο εντός της οποίας γεννήθηκε το δικαίωμα έκπτωσης αυτού ή μετά (3) τρία έτη από την ημερομηνία εμπρόθεσμης υποβολής της έκτακτης δήλωσης στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής. Σε περίπτωση μη υποβολής ή υποβολής των ανωτέρω δηλώσεων εκπροθέσμως, η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή φόρου παραγράφεται μετά τρία (3) έτη από την ημερομηνία που οι δηλώσεις αυτές όφειλαν να είχαν υποβληθεί εμπροθέσμως. Η αξίωση κατά του Δημοσίου προς επιστροφή φόρου αναβιώνει από της κοινοποιήσεως πράξεως προσδιορισμού του φόρου, για ίσο χρόνο, εφόσον έχει υποβληθεί αίτημα προς επιστροφή πριν το χρόνο παραγραφής της αξίωσης και συμπληρώθηκε ο χρόνος

παραγραφής, χωρίς να ικανοποιηθεί ή να απορριφθεί απολογημένα το αίτημα από υπαπότητα του Δημοσίου. Ως προς τα λοιπά θέματα εφαρμόζονται οι διατάξεις περί δημοσίου λογιστικού όπως εκάστοτε ισχύουν. ».

Επειδή, με το άρθρο 90 παρ. 2 του ν.2362/1995 περί Δημόσιου Λογιστικού ορίζεται ότι: «Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή αχρεωστήτως ή παρά το νόμο καταβληθέντος σ' αυτό χρηματικού ποσού παραγράφεται μετά τρία έτη από της καταβολής.»

Επειδή, με το άρθρο 91 του ν.2362/1995 περί Δημόσιου Λογιστικού ορίζεται ότι: «Επιφυλασσομένη κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος, η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. Προκειμένου όμως περί δασμών, φόρων, τελών και λοιπών δικαιωμάτων που εισπράττονται στα Τελωνεία, η παραγραφή αρχίζει από της βεβαίωσης αυτών».

Επειδή, με το άρθρο 93 του ν.2362/1995 περί Δημόσιου Λογιστικού ορίζεται ότι: «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων του δικαστηρίου ή των διαιτητών. β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή...».

Επειδή, με το άρθρο 94 του ν.2362/1995 περί Δημόσιου Λογιστικού ορίζεται ότι: «Η παραγραφείσα απαίτηση κατά του Δημοσίου δεν αντπάσσεται για συμψηφισμό. Κάθε ποσό που κατέβαλε το Δημόσιο μετά την παραγραφή της απαιτήσεως κατ' αυτού, έστω και αν γνώριζε την παραγραφή, δικαιούται να το αναζητήσει. Παραίτηση του Δημοσίου από τη συμπληρωμένη παραγραφή ή η με οποιονδήποτε τρόπο αναγνώριση απ' αυτό της παραγεγραμμένης απαιτήσεως είναι άκυρη. Η παραγραφή λαμβάνεται υπόψη αυτεπάγγελτα από τα δικαστήρια».

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 5α του άρθρου 19 ν. 2859/2000 (ΦΠΑ) ορίζεται ότι:«5α. Η φορολογητέα αξία μειώνεται σε περίπτωση ολικής ή μερικής μη πληρωμής του τιμήματος, εφόσον μετά την πραγματοποίηση των φορολογητέων πράξεων διαπιστώνεται ότι η απαίτηση κατέστη οριστικά ανεπίδεκτη εισπράξεως, λόγω θέσεως επιχείρησης σε ειδική εκκαθάριση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 και 46α του Ν.1892/1990 (ΦΕΚ 101Α), όπως αυτός τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν.2000/1991 (ΦΕΚ 206 Α'). Η μείωση της φορολογητέας βάσης ενεργείται μετά την έκδοση της απόφασης του Εφετείου της έδρας της επιχείρησης, που προβλέπεται από την παρ. 1 του πιο πάνω αναφερόμενου άρθρου 46. Για την έγκριση της μείωσης απαιτείται απόφαση του αρμόδιου Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.), η οποία εκδίδεται μετά από αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης και την προσκόμιση των απαραίτητων στοιχείων, από τα οποία προκύπτει το σύνολο της ανείσπρακτης απαίτησης, μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών μετά την έκδοση της απόφασης του Εφετείου.

Στην περίπτωση κατά την οποία ο Φ.Π.Α. που αναλογεί στην κατά τα ανωτέρω μείωση της φορολογητέας βάσης έχει καταβληθεί από τον υπόχρεο, συμψηφίζεται κατά τη φορολογική περίοδο, κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.. Στην περίπτωση, κατά την οποία ο Φ.Π.Α. που αναλογεί στην κατά τα ανωτέρω μείωση της φορολογητέας αξίας δεν έχει καταβληθεί από τον υπόχρεο δεν καταβάλλεται, ως μη οφειλόμενος στη συγκεκριμένη φορολογική

περίοδο, κατά την οποία οφείλετο. Τυχόν πράξεις επιβολής φόρου ή προστίμων που έχουν εκδοθεί μέχρι την έκδοση της απόφασης του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ακυρώνονται.»

Επειδή, με την αριθμ./2019 απόφαση του β' τμήματος του ΣΤΕ εξετάστηκε προσφυγή η οποία ασκήθηκε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, και εισήχθη προς συζήτηση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 παρ. 1 του ν.3900/2010 (Α' 213), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 40 του ν. 4055/2012 (Α' 51) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 15 παρ. 4 του ν. 4446/2016 (Α' 240), κατόπιν της 18/12-06-2018 πράξης της οικείας Επιτροπής του Δικαστηρίου.

Επειδή, στη σκέψη 17 το ΣΤΕ με την ως άνω απόφασή του έκρινε ότι:

«**Σκέψη 17.** Επειδή, εν όψει του μνημονευόμενου στη σκέψη 6 πραγματικού της κρινομένης υπόθεσης, καθώς και των γενομένων δεκτών στη σκέψη 14, για την έννοια των διατάξεων του άρθρου 19 παρ. 5 α του ν. 2859/2000, το Δικαστήριο κρίνει ότι η προσβαλλόμενη αρνητική πράξη της φορολογικής αρχής είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα, όπως βασίμως προβάλλεται με την κρινόμενη προσφυγή, απορριπτομένων ως αβασίμων όλων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της καθ' ης Αρχής. Τούτο δε διότι οι ως άνω συνθήκες, τις οποίες επικαλέσθηκε και απέδειξε η προσφεύγουσα για την "οριστικότητα" της μη είσπραξης των απαιτήσεων της από τις ως άνω αντισυμβαλλόμενες της επιχειρήσεις, ήτοι η σύναψη, υπό τους όρους του άρθρου 106 α του Πτωχευτικού Κώδικα, των ως άνω συμφωνιών εξυγίανσης μεταξύ αυτών (αντισυμβαλλομένων της) και των πιστωτών τους, με αντικείμενο, μεταξύ άλλων, τη ρύθμιση και των δικών της απαιτήσεων κατ' αυτών (δια της μείωσέως τους κατά ποσοστό 50%) και η συνακόλουθη επικύρωσή τους από το πτωχευτικό δικαστήριο, με συνέπεια οι συμφωνίες αυτές να δεσμεύουν κατά νόμο και την ίδια, συνιστούσαν περίπτωση αρκούτως βέβαιης και μακροπρόθεσμης μη καταβολής του οφειλομένου σ' αυτήν τιμήματος και, συνεπώς, το δικαίωμά της για μείωση της φορολογικής βάσης (και, εντεύθεν, μείωσης της οικείας φορολογικής οφειλής της) δεν μπορούσε να αποκλεισθεί.»

Επειδή, εν προκειμένω, με την υπό κρίση προσφυγή και την με αρ./15.5.2023 αίτηση, η προσφεύγουσα προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η μη καταβολή των υπό κρίση απαιτήσεων είναι αρκούτως βέβαιη και μακροπρόθεσμη, παρέχοντας έτσι στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να ανακτήσει το συνολικό ποσό του ΦΠΑ (ύψους 900.870,98 €) που κατέβαλε στη Φορολογική Αρχή για τις εν λόγω μη εξοφληθείσες απαιτήσεις από την ΑΕ, επικαλούμενη την αρ./2022 απορριπτική Απόφαση του το Πολυμελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την οποία η ΑΕ βρίσκεται σε μόνιμη και γενική αδυναμία να αντιμετωπίσει τις χρηματικές οφειλές της προς τρίτους και η έλλειψη περιουσίας θα καθιστούσε αδύνατη ακόμη και την πτωχευτική διαδικασία (λόγω μη ύπαρξης δυνατότητας κάλυψης των εξόδων της διαδικασίας).

Επειδή, με τη με αρ./15.5.2023 υπό κρίση αίτηση της προσφεύγουσας, η οποία κατατέθηκε μετά την πάροδο εξαμήνου (όπως προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ. 5α' του ΦΠΑ) από την από 2.3.2022 και με αρ. Απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου που δημοσιεύτηκε στις 23.3.2022, ζητείται η μείωση της φορολογητέας βάσης ΦΠΑ (μείωση εκροών) κατά το ποσό των 5.195.551,98 € που αφορά ανεξόφλητα τιμολόγια χρήσεων 2008 έως και 2011, και σύμφωνα με την προσφυγή ο αναλογών ΦΠΑ ύψους 900.870,98 € έχει αποδοθεί με τις υποβληθείσες δηλώσεις ΦΠΑ.

Επειδή, με την αρ./2022 επικαλούμενη απορριπτική Απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, για την οποία δεν έχουν προσκομιστεί στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι έχει καταστεί αμετάκλητη, κρίθηκε, μεταξύ άλλων, ότι δεν αποδεικνύεται η τυχόν επάρκεια της πτωχευτικής περιουσίας για την κάλυψη των εξόδων της πτωχευτικής διαδικασίας (ως προαπαιτούμενο για την κήρυξη σε πτώχευση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3588/2007, πέραν των λοιπών προϋποθέσεων του εν λόγω νόμου) εδράζεται στο γεγονός ότι «... στην υπό κρίση αίτηση γίνεται αναφορά στην ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων κατά το έτος 2008 ενώ για το επόμενο και κρίσιμο χρονικό διάστημα δεν προσκομίζεται κάποιο έγγραφο από το οποίο να αποδεικνύεται η ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων της καθ' ης η αίτηση (πάγιο ενεργητικό, εμπορεύματα κλπ). ...». Συνεπώς, με την ως άνω επικαλούμενη απόφαση δεν έχει κριθεί η ύπαρξη ή μη περιουσιακής κατάστασης της εταιρείας ΑΕ σήμερα.

Περαιτέρω, κρίθηκε ότι ο τελευταίος δημοσιευμένος ισολογισμός της ΑΕ αφορά τη χρήση 2008 και ότι η εν λόγω εταιρεία βρισκόταν σε αδράνεια δεδομένου ότι από τις 30.6.2012 (οπότε έληξε η θητεία του τελευταίου διοικητικού της συμβουλίου) και για μακρό χρονικό διάστημα δεν είχε νόμιμη εκπροσώπηση ούτε τηρούσε τις προβλεπόμενες διατυπώσεις δημοσιότητας, γεγονότα τα οποία, σύμφωνα με τη απόφαση, καταδεικνύουν την εν τοις πράγμασι διακοπή της επιχειρηματικής της δραστηριότητας.

Συνεπώς, για την υπό κρίση απαίτηση κατά του Δημοσίου προς επιστροφή του φόρου, όπως αποτυπώθηκε με το από 15.5.2023 υπό κρίση αίτημα, η προθεσμία παραγραφής είχε εκκινήσει ήδη από το ως άνω χρονικό σημείο.

Επειδή δεν δύναται να ληφθεί υπόψη η επικαλούμενη από την προσφεύγουσα με αρ./2019 Απόφαση του ΣΤΕ, καθόσον οι παραδοχές της ερείδονται επί πραγματικών και νομικών ζητημάτων, τα οποία διαφέρουν από αυτά της υπό εξέταση περίπτωσης και συγκεκριμένα, αφορά στη διαδικασία εξυγίανσης στο πλαίσιο συνέχισης της δραστηριότητας και της ύπαρξης της επιχείρησης από την οποία προκύπτει τόσο το ύψος, μέσω της μείωσης των απαιτήσεων αυτών κατά 50%, όσο και το οριστικό των ανείσπρακτων απαιτήσεων των πιστωτών.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 παρ. 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994).

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης **15.9.2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «..... **ΑΕ**».

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.